

Kezkak

Gau aretan Simon´ek ez eban lorik egin.

Gertaerako ittotasun eta naigabeak baino, erriaren aurreanala agertu bearrak sartu eta emoten eutsan goitik berako arrada.

Lo onekoa zan, tontortuta ia gau guztian eten barik lo egiten ekiana. Baiña gau aretan ezin al izan eban oean geldi egon.

Goizaldean, eguna eteten asi baiño len, leiora urten eta zeruetara begira asi zan, eta inguruko karkabatik zear etxera bete-beteen sartzen jakon aizeari usaiña artu naian lez egon zan unetxo baten. Itxastar askok esaten dakie aizeari usain on edo txarraegun sentia egitean artu bear jakola, bai eta gangar gogoa be.

Oraindik bere kale itzal eta bakartian iñor ez ebillala konturatu be egin zan. Eta ixilik, argi bako kale zear, izarren argiabakarrrik oartzen zan bere etxarte zear, beretik laster eukan Idurre´n etxera joan zan.

Aterik jo barik, kisketari eragin eta etxean sartu zan, bertakoa izan ba litz lez.

Bere abots garratzagaz ezpan artean zerbait esan eban, ansartzen zala adierazteko edo konturatu eitezan, baiña erantzunikez eban artu eta bera be ez zan alegindu orretan, ez zain egotenbe, eta agerpen geiago barik sartu zan.

Ezin esan egunonik emon edo eskiñi ebanik, atarako borondatea eukita be.

Kriseillu argia biztuta igarri eban «salako» egalean egiten zan gelan, eta pentsatu eban antxe egongo zala Txo eta beragaitik biztuta egongo zala. Eta orrek zerbait artegatu eban, ondoezen bat edo «nobedade»a egongo zalakuan. Eta ezelako baimenikeskatu edo ta begirapen barik, aurrera joan zan.

Gelak ezeukan aterik, goian osorik eta erdialderazati bi-tan erdibitzen zan kurtiñol illun bat baiño.

Idurre erdi lo, edo nekez artutako lo baten mellpeanegoan, aulki baten gorputzari era billatuta, beso artean burua estaldu edo makurtuta. Bestetan oi eban buruko zapia kendua, etaule baltz luzea be, buruko kapete lodi baten batzen eban ulebaltz luzea, liasaltuta, edo ta lotzeko edo batzeko urkulak kenduta beintzat. Papparre be erdi zabalik.

Ez zan konturatu Idurre Simon´egaz.

Baiña Txo´k, argiaren ke eta goraberen artean, norbaitenitzala igarri ebanean, oraindik indar-barik aozkatu eban:-Nor da?

-Ni.

-Nor?

-Ez nazu ezagutzen?

-Zein zarean esan dot.

-Bai laster irudia burutik kendu be. Simon.

Jo! Gaur be itxasora joan bear?

Idurre erdi-esnatu eta zein egoan konturatu barik, Txo´ri Illaitasullez:

-Egon zaite nasai, maitia. Ene! Orixe da itxasoan pentsatu bearra! Baretu zaite eta, lo egin, loak uxatu eragingo dautsu gertaturikoa-ta.

Eta Simon egoala konturatu orduko, garratz

-Zetan zatoz Simon?

-Zerbait jakitera.

-Nok zabaldu dautsu atea;

-Niretzat sekula itxita euki al dozu

-Baiña ordu guztiak ez dira bardiñak.

-Ezer esatekorik ba daukazu?

-Orrek ez dauka zer ikusirik.

-Zer ikusirik ez ba dauka ixildu ta kittu

-Ez Simon, ez. Beste ordu baten eta beste era baten. **Joanza1tC
CtXCra.**

-Mutillaren kezka etorri naz.

-Ondo da, baiña joan zaite.

-Zelan dago?

-Pentsatu ziñei. Ikusten dozu.

-Kiriotsu egotea jakiña da.

-**Batelcall** lez igaro dau gau guztia. Erramutan edo itxasoari berbetan.

-Danoi gertatu jaku ori.

-Baiña joan zaite.

-Txo! Gorrotorik artu daustazu?

Txo ixillik. Jaramonik ez. Begiak itxi.

Eta Idurre´k:-

-Laga egizuz kontu oneik Simon beste baterako. Barriketarik ez daigun sortu. Joan zaitez.

-Bialduta ez Idurre.

-Bialduta, bai Simon. Oneik ez dira alargun baten etxera etorteko orduak.

Txo´k, bete-betean:

-Gaur beintzat ez nazu itxasora eroango. Ze ordu da?-Bostak.

-Seiretan egongo da Maria, ez?

-Gaur ez, Txo. Gaur lo egin ziñei.

-Iño! Atzo baiño estutasun geiago igaro dot oean. Mallatu-ta daukat gorputz guztia.

Joan zaitez, mesedez Simon. Eta atea itxita laga egizu.-Txarrena igaro dozu, Txo, eta ez bildurtu.

-Asko falta zan ittoteko?

-Ittoak ez dabe kontaten eta kontateko daukenak ezin esanzenbat falta zan. Gaitza da une ori neurtutea.

-Mosedez Simon. Laga egizuz kontuak beste baterako.Zoaz

-Kalean zer diñoe?

-Nik baiño obeto jakin ziñei. Mesedez, Simon.

-Esango eutsuen zerbait

-Semea etxean daukadala ezin sinistuta nago. Bizirik dagoala be sinistu eziñez ibili naz. Konturatu kaleko esanei begira ez nagola...Mosedez, joan zaite.

-Ba dakit txarto igaro gendula, baiña... Zela-alako gauzarikesaten iñor ba jatortzu, neugana etorri dedilla esan.

-Jesus, Simon.

-Bildur eta lotsa barik esan e?

-Bai, Simon. Zoaz, zoaz....

Irakurle: Agurtzane Zubikarai, Ondarru